

הארץ - זו שכינה הפתחותנה שכלולים בה כלם. ואעשך לגוי גדול ואברכה - מהצד של א' העליונה. ואגדלה שמך - מהצד של א' השנייה. והיה ברכה - מהצד של א' השלישית.

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה. דע פי הלב הוא דיוור הנשמה, והיא שבעה, שנאמר ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה. וכשיוודת הנשמה לטחול, שהוא רעב, משום שפכד לא נותן לו מהדם אלא השירים הרעים שלו, ומשום זה (שם) פי כבד הרעב בארץ.

באותו הזמן שיוודת שם הנשמה, פוחדת משם, שנאמר ויהי כאשר הקריב לבא מצרימה. קדם שנקרבה שם הנשמה. ויאמר אל שרה אשתו - זה הגוף. ומה אומר לה? הנה נא ידעתי פי אשה יפת מראה את. את יפה בזכות, ובגללך אני פוחד שיהרגו אותי בגללך, שצופה רשע לצדיק, ומשום זה ערום רעה רעה ונסתר. שצדיק שנמצא בין הרשעים, נתפס ביניהם. ומשום זה והיה פי יראו אתך המצרים, וזה סוד כל הבן הילוד. ומשום זה והרגו אתי ואתך יחיו. אלא אמרי נא אחתי את. זהו שכתוב אמר לחכמה אחתי את. למען ייטב לי בעבורך - בעולם הזה. וחיתה נפשי בגללך - לעולם הבא.

בינתיים הנה העמוד של האור שנראה בצלו של רבי שמעון, ואמר לו, רבי רבי, כאן סוד ולא צריך לכסות, משום בעלי חובות מראה לפניהם, בעלי עשר, שלא יהרגו אותו על ממונו. ומהו ממונו? בית והון נחלת אבות

לגוי גדול ואברכה מסטרא דא' עלאה. ואגדלה שמך מסטרא דא' תנינא. והיה ברכה מסטרא דא' תליתאה.

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה (שם יב ט'), דע פי לבא איהו דיורא דנשמתא ואיהו

שבעה שנאמר (דברים ח ט) ארץ אשר (דף קלח ע"ב) לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה. וכד נחתא נשמתא לטחול דאיהו רעב, בגין דכבד לא יהיב ליה מדמא אלא שוירין בישין דילה ובגין דא (שם יב) פי כבד הרעב בארץ.

בהווא זמנא דנחתת תמן נשמתא דחילת מתמן, שנאמר ויהי כאשר הקריב

לבא מצרימה, קדם דאתקרב תמן נשמתא. ויאמר אל שרה אשתו, דא גופא. ומה אמר לה הנה נא ידעתי פי אשה יפת מראה את. את שפירא בזכון. ובגינך אנא דחיל דקטלין לי בגינך, (תהלים לו לב) דצופה רשע לצדיק, ובגין דא (משלי כב ג) ערום ראה רעה ונסתר. דזכאה דאשתכח בין חיביא אתפס ביניהו. ובגין דא והיה פי יראו אתך המצרים, ורזא דא (שמות א כב) כל הבן הילוד. ובגין דא והרגו אתי ואתך יחיו. אלא אמרי נא אחתי את. הדא הוא דכתיב (משלי ז ד) אמר לחכמה אחתי את. למען ייטב לי בעבורך, בהאי עלמא. וחיתה נפשי בגללך, לעלמא דאתי.

אדהכי הא עמודא דנהורא דאתחזיא בטולא דרבי שמעון ואמר ליה. רבי רבי הכא רזא ולא צריך לאתפסיא. בגין מארי חובין אחזי קדמיהו מארי דעותרא דלא קטלין ליה על ממונה. ומאי ממונא דילה (שם יט יד) בית והון נחלת אבות ומיני אשה משפלת. דא בת עין דאתמר בה (בראשית כ טז) פסות עינים, דצריך

ומה אשה משפלת. וזו בת עין, שנאמר בה פסות עינים, שצריך להתפסות בין הרשעים, משום